Ingerii adormiseră

Regizat de:

Tamás L. Nagy

Distribuție:

Mátyás Burka

Mark Darai

Dóra Horváth

Gergely Nógrádi

Sándor Bíborka

Renáta Szabó

Szandavári-Csurgó Cintia

Lili Talpag

Tehnică:

Balázs Szandaváriâ

Az Európai Unió Erasmus+ programjának társfinanszírozásával

Scena 0

(*Toată lumea stă în scenă, cu telefoanele în mână, vorbind în videochat-uri, numărând din 10 înapoi la 0, apoi strig deodată de "La mulți ani!". Pauză . cască, cuvinte de adio, toată lumea se duce la culcare după ce își ia rămas bun)*

Scena 1

(*Toată lumea stă întinsă în spațiu, suspină ritmic, se întoarce, Gergő, care bate un ritm anume cu ajutorul pălmii pe propriul corp)*

Gergő *(cântând)* Nu mi-e rușine, e nasol să fii singur.

Dorcsa: *(cântând)* Nu mi-e rușine, e nasol să fii singur.

(cântă același lucru împreună de două ori mai mult)

Primul –și al doilea solo în același timp: Nu mi-e rușine, e nasol să fii singur. / Nu mi-e rușine, nu mi-e rușine, nu mi-e rușine, nu mi-e rușine *(de patru ori)*

Al doilea solo: Nu mi-e rușine, nu mi-e rușine, nu mi-e rușine *(de două ori)*

Prima parte: Nu mi-e rușine, e nasol să fii singur *(de două ori)*

Reni:

Virus: Un virus este un organism biologic submicroscopic care nu este celular și care se poate reproduce doar ca parazit în interiorul organismelor vii. Toate formele de viață, plante, animale, ciuperci, eucariote unicelulare și bacterii au propriile infecții virale. Virușii au fost descoperiți de Dimitri Ivanovsky în 1892, când studia boala mozaicului la tutun. Numele său provine de la cuvântul latin virus, care înseamnă otravă.

Scena 2

(Toată lumea se ridică în picioare, se mișcă rapid, umplu spațiul în unghiuri, reflectând ocupația, graba, când doi oameni se întâlnesc îşi spun rapid următoarele propoziții, apoi trec mai departe).

Darai: Nu vă speriați, nu e mai rău decât gripa

Matyi: Este doar problema poporului chinez. Ce-mi pasă mie?

Gergő: Câteva săptămâni și totul va dispărea.

Bibi: Eu nu prind nimic, am un corp de fier.

Dorcsa: Nu e nevoie să exagerezi, e la mii de kilometri distanță.

Lili: Nu mi-e frică, am un sistem imunitar puternic.

Reni: Ce frică a fost de H1N1, și apoi nu s-a întâmplat nimic!

Blondie: Astăzi nu există pandemii, nu trăim în Evul Mediu!

(După un timp, mersul se oprește, ca și cum toți s-ar fi lovit de un zid, nu se mai pot mișca nici înainte, nici înapoi, încearcă să iasă din închisorile lor cu mișcări de pantomimă, apoi, încet, ca și cum nu mai au putere, cad)

Bibi: Mamă, mamă? De ce există această epidemie? Au adormit îngerii?

Reni: *(se ridică în picioare și citește dintr-un dosar)*

Epidemie: În epidemiologie, o epidemie este un fenomen de sănătate atunci când o boală cunoscută afectează un număr mult mai mare decât media de persoane dintr-o anumită zonă, într-o anumită perioadă de timp. Amploarea unei epidemii este determinată, în principal, de coeficientul de răspândire, de perioada de incubație și de capacitatea de tratare a bolii în cauză. Carantina este adesea utilizată ca metodă de prevenire. Normele de izolare și dezinfecție stabilite de autorități sunt coordonate și aplicate de către medicii veterinari oficiali.

Scena 3

(*Toată lumea se așează, actorii propozițiile le spun spre public)*

Blondie: Cool! Datorită carantinei pot absolvi facultatea fără examenul de limbă obligatorie!.

Reni: Cool! Datorită carantinei cel puțin meditez în fiecare zi.

Dorcsa: Cool! Datorită carantinei măcar pot merge la muncă...

Gergő: Cool! Datorită carantinei am învățat să apreciez ceea ce este cu adevărat important.

Mark: Cool! Datorită carantinei voi ajunge să-mi cunosc familia.

Lili: Cool! Datorită carantinei beau mai mult decât înainte.

Bibi: Cool! Datorită carantinei îmi pot vedea nepoata crescând de la o zi la alta.

Matyi: Cool! Datorită carantinei am învățat cel puțin cum să-mă joc cu propriile gânduri.

Scena 4 (Magazin)

Client: O zi bună și dumneavoastră!

Vânzător: Bună ziua! Domnule, pot să vă întreb câți ani aveți?

Client: 27. Și dumneavoastră?

Vânzătorul: Nu ați înțeles bine. Regulamentul prevede că doar clienții cu vârsta peste 65 de ani au voie să intre în magazine între orele 10 și 12. Așa că vă rog să ieșiți afară...

Client: *(se uită la telefon)* Deci pot să vin în 1,5 minute?

Vânzătorul: Așa este!

Client: *(iese)*

*

Cumpărător: Bună ziua!

Vânzător: domnule! Ei bine, ați avut timp să citiți regulamentul de pe ușă.

Client: M-am plictisit după al treia oară...

Vânzător: Nu vedeți cât de mare este acest magazin?

Client: Da, știu... Este o mică familie... confortabilă....

Vânzător: magazinele de 10 metri pătrați sau mai puțin pot avea doar un singur cumpărător, pe lângă vânzător.

Cumpărător: Bine.... Mă duc afară să citesc.

*

Clientul intră fără să salute

Vânzător: Domnule! Dezinfectant de mâini!

Client: Nu, mulțumesc!

Vânzător: se recomandă utilizarea acestuia.

Clientul utilizează dezinfectantul pentru mâini.

Vânzător: vă rugăm să luați un coș cu dvs.

Client: Am venit doar pentru un suc....ok....este aici!

*

Client: Ceea ce îmi amintește... unde pot găsi zahărul?

Vânzător: Vă rugăm să păstrați 1,5 metri!!!

Client: Scuzați-mă... unde pot găsi zahărul?

Vânzătorul: Ce?

Client: unde este zahărul?

Vânzătorul: Ce?

Client: the zahar!!!! UNDE ESTE????

Vânzător: vă rugăm să nu mai strigați și să luați masca înapoi!!!

Client: ok, nu contează... nu contează... asta e tot

Vânzător: 750 ft vă rog

Client: Vă rog din 800 înapoi

Vânzător: Dar domnule

Client: din 900 atunci

*

Vânzător: din cauza situației actuale, nu se acceptă numerar, dar este de asemenea disponibil în fereastra...

Cumpărător: Nici nu vezi prin vitrină, sunt atâtea lucruri afișate... apoi 1 moment.... buletin, adresă, colector de puncte...

Vânzător: Nu pot să le folosesc aici...

Clientul: Cum???? aici este... puteți să mi -o dați? Vă mulțumesc! Mult noroc!

Vânzător: khm....

Client: coșul!

*

(paralel Lili - magazinul de tutun Dorcsa)

Dorcsa: Bună ziua!

Lili: *(la telefon)* Alo. Stai așa. Așteaptă-mă, am client. Cumpără-ți o mască, bine?

Dorcsa: Ce?

Lili: Masca. Pune-ți masca sau...

Dorcsa: Da, bineînțeles, o clipă.

Lili: Nu poți intra în magazin fără mască.

Dorcsa: Aici este. Scuzați-mă.

Lili: Și pe nasul tău. Dori. Ce pot să vă aduc?

Dorcsa: Aș vrea un marlboro touch tobacco.

Lili: Ce?

Dorcsa: Un marlboro touch tobacco!

Lili: Îmi dai un act de identitate?

Dorcsa: Sigur, imediat.

Lili: Nu te pot identifica după fruntea ta...

Dorcsa: Să-mi dau jos masca?

Lili: Nu. Nu trebuie să faci asta! Va fi bine. Deci, ce vrei?

Dorcsa: Un marlboro touch tobacco, vă rog.

Lili: Nu înțeleg.

Dorcsa: Un Marlboro...

Lili: Poți să te apleci spre fereastră?

Dorcsa: Un marlboro touch tobacco, vă rog.

Lili: Poftim.

Dorcsa: Tutun, vă rog

Lili: Atunci așa să cereți... Poftim. 1540, vă rog.

Dorcsa: Cum?

Lili: 1540 forinți!

Dorcsa: Îți dau... nu am destul... plătesc cu cardul.

Lili: Doar atinge-l.

Dorcsa: Mulțumesc. La revedere!

Lili: Pa!

(Se întâlnesc cu Mark Dorcsa în fața magazinului)

Dorcsa: Ai reușit?

Mark: Nu întreba!

Dorcsa: Ai cumpărat zahăr, nu-i așa?

Mark: Nu mă enerva, femeie, nu mă enerva!

Scena 5

(Toată lumea se urcă într-un autobuz, Gergő cântă la chitară, Dorcsa stă în față)

Toți: *(cântând)*

Bal, Bal, Carnaval

Întregul autobuz poartă mască ca la bal,

Ușa din față nu se deschide

Bal, Bal, Carnaval

Când se va termina?

Nu trebuie să vă faceți griji

Cecilía mi-a spus

Vaccinul este aproape

Zeneca și Moderna

Dar până atunci, să fim atenți

Și nu te purta ca o scorpie cu șoferul!

Dorcsa: Vai, du-te naibii *(tușește).* Nazist stăpân de sclavi. Nu vei purta nici măcar o mască. Ești unul dintre oamenii lui Soros, ai lui Orban și ai lui Crăciun, care toți își primesc banii de la Bill Gates. Ei bine *(tușește)* toate! Nu voi fi o oaie. Nu voi fi tras de o sfoară! Nu vreau să mi se pună un cip în creier! Cu testul lor *(tușește)* de băutură! O să merg cu autobuzul când vreau, am cumpărat abonament. Nu ai dreptul să mă obligi să cobor *(tuse, tuse, tuse, tuse, tuse, tuse)* Arăt eu ca și cum aș fi bolnavă?

Carnaval carnaval

Întregul autobuz este la bal mascat

Ușa din față nu se deschide

Carnaval, carnaval

Când de se va termina?

Bal, bal, bal mascat

Tot autobuzul poartă mască

Ușa din față nu se deschide

Carnaval, carnaval

Când se va încheia?

Scena 6.

Câine: Gergő

Csenge: Blondie

Gergő: Mă simt de parcă aș fi într-un poem de Pilinszky.

Este minunat, dar totuși dificil.

Dificil, dar minunat.

Zilele mele sunt cam la fel. Astăzi a fost o zi obișnuită. Stăteam așezată sau întinsă în diferite părți ale apartamentului. Am privit afară, ce este pe stradă. M-am jucat un pic. Am luat prânzul și apoi am dormit după-amiaza. Aceleași lucruri le face și Csenge în ultima vreme. Cred că semănăm din ce în ce mai mult. Doar pentru ea toate acestea înseamnă ceva nou. De fapt, pentru mine este bine. Nu am prea multe pretenții. E cald. Sunt înconjurat de oameni. Mă plimb de două ori pe zi și asta îmi este de ajuns. Fac ceea ce trebuie să fac, și ne întoarcem. Mă simt bine acasă. Uneori vorbesc cu vecinii. Uneori lăsăm doar mesaje. Și în fiecare zi o văd pe Britney, cățeaua labrador pe care o plac de cel puțin un an. Nu că ar conta. Lucrurile nu mai sunt ceea cum au fost mai demult De asta s-au ocupat părinții lui Csenge.

A trecut ceva timp de când nu am mai mers departe. Mi-e dor de parc. Oare încă mai există stejarul ăla mare? Dar măcar ne uităm mult la televizor împreună. Am văzut pe toată lumea făcând cumpărături de panică. Vine din nou Crăciunul?

Iubesc Crăciunul. Ei lasă hârtia de împachetat afară și mă lasă să mă joc cu ea. Iar verii lui Csenge vin și îmi aduc un os de cauciuc. Dar nimeni nu mai vine aici de ceva vreme. Îmi place să le spun povești oaspeților. Dar, în ultima vreme, nu pot să-i spun decât poștașului. Dar când o fac, Csenge îmi spune să nu latru. În ultima vreme, asta e tot ce-mi spune toată ziua. Este trist. Singurul moment în care zâmbește este atunci când se joacă cu chestia aia neagră și plată.

Obișnuia și mai demult, dar acum o face mult mai des. Nu știu ce face. Am gustat chestia aia neagră și plată, dar și nici măcar nu o pot mesteca.

Mi-aș dori să nu fie tristă. Chiar și atunci când se plimbă, majoritatea oamenilor sunt triști. Sau cel puțin... Înainte primeam multe zâmbete, dar acum nu mai știu. Nu poți vedea prin botnițele lor.

Mi-e teamă că e tristă pentru că am fost un câine rău. I-am promis totul, că voi fi cuminte, că nu voi pune semne pe garduri sau pe Audi-ul unchiului vecinului și că voi suporta dacă îmi pune botniță! Sunt solidar cu ea și în această privință! Dar, din nou, mi-a spus doar să nu latru. Poate este tristă pentru că există o carantină. Nu înțeleg acest cuvânt. Știți ce înseamnă? Vorbiți cu mine? Vreau să o ajut pe Csenge Aveți un câine? Ridicați labele din față dacă aveți un câine. ... Și te-a ajutat în timpul carantinei? Mulțumesc. Iată recompensa ta. Întotdeauna primesc un cadou când sunt cuminte. Și oamenii pot primii recompensă, nu-i așa? Te-ai mai jucat cu el? Știi, ne bucurăm foarte mult că ești acasă atât de mult. Ce părere aveți despre carantină? *(Primele trei răspunsuri de la actori, apoi rugați câțiva spectatori să răspundă)* Care a fost cea mai grea parte pentru voi? (*Primul răspuns de la actori, apoi rugați-i pe cei di rândul spectatorilor să răspundă într-un mod potrivit pentru situație, sau să răspundă complet sincer sau* -) Îmi pare foarte rău. Mi-ar plăcea să te ling pe față în semn de consolare, dar Csenge a spus că nu este un lucru politicos. Mă bucur să vorbesc cu tine. Nu-mi spui să nu latru. Ce v-a ajutat pe voi să rezistați carantinei? (*să încercați să primiți răspunsuri de la spectatori , improvizație*) Cum credeți că aș putea să o ajut pe Csenge? Uh-oh, ea este Csenge!

Csenge: (intră) Aici erai! Ți-am spus să nu fugi înainte! Oh, bună. Nu vă fie teamă. Acesta este Teckelul meu, Madmax. Nu vă speriați de el, este un cățeluș foarte cuminte.

Gergő: Ce cățeluș?!. Am deja patru ani!

Csenge: Nu lătra Madmax.

Gergő: Despre asta v-am vorbit!

Csenge: Madmax, haide!

Gergő: Nu vreau. Vorbesc cu ei acum.

Csenge: Madmax!

Gergő: Nu și nu!

Csenge: Dacă vii, poți să te joci cu papucii mei.

Gergő: Bine! *(se duce cu demnitate la papuc, îl ia, îl pune în gură)*

Csenge: Cățeluș cuminte! *(ies afară amândoi)*

Scena 7

(Bibi în mijloc, înconjurat de ambele părți, pro-vaccinişti în dreapta, anti-vaccinişti în stânga)

Bibi: Mă gândesc să mă vaccinez cât mai curând posibil.

(Din ambele părți, argumentele pro și contra se succed în timp ce o trag de Bibi, o înconjoară tot mai mult, vorbesc tot mai mult între ei)

Bibi: *(strigă)* Eu decid ce vreau!

(toți fug din preajma ei)

Scena 8

Mark: Acum, Dönci, ascultă, acum e nevoie să fim nesimțiți, bine Dönci? Dar poți s-o faci, ai vândut rahatul ăla cu 40 de mii. Dacă cineva o poate face, acela ești tu, Dönci. Toți nenorociții de pensionari vor plăti și pentru asta. Am făcut rost de melodia lui Hans Zimmer, o să meargă pe dedesubt, dar descurcă-te bine, pentru că din asta va trebui să plătești drepturile de autor! Acum, hai să ne dăm strălucirea, te ajut eu! (masaj facial) Așa! (se trage în lateral)

Matyi: Dragi telespectatori, sunt Oedön Vaynágel, medic, naturopat, profet și scafandru amator, iar aceasta este cea de-a 92-a aniversare a emisiunii Vindecarea alternativă aici, la Conscious Health TV! Oferta de astăzi este un produs foarte special. Această presupusă epidemie ne face viața mizerabilă și nu ne ajută cu nimic jumătățile de soluții și păcălelile pe care ni le prezintă mass-media. Vrei să

terminăm cu asta? Îți vrei vechea viață înapoi? Vrei să respiri liber? Vrei să trăiești fără restricții? Iată soluția! Pentru doar șaizeci de mii de forinți, acest minunat gel dezinfectant pentru mâini! Grăbește-te, mai sunt doar 300 de pachete. Dacă aș putea, le-aș da tuturor pe gratis. Credeți-mă, nu încerc să fac profit! Viața este mai importantă decât banii!. Dar mă tem că nu pot. Dar, credeți-mă, fiecare picătură merită ! Este aproape ca și cum ar fi gratuity! Doar 60.000 de forinți! Este o ofertă pe care nu o puteți refuza. Frumoasa și sută la sută nevaccinata Dora, ajutorul meu, vă va arăta cum se folosește! (Dora își dezinfectează mâinile) Vedeți cât de ușor este? Și doar șaizeci de mii de forinți. Și dacă asta nu era de ajuns! Primii 50 de clienți vor primi gratuit o mască de dantelă cu logo-ul Self-Conscious Health TV! Grăbiți-vă și nu ratați această oportunitate! Se spune că este la fel ca dezinfectanții de mâini pe care îi găsești în magazine? Ei bine, este, dar nu conține zahăr adăugat, nici coloranți adăugați, nici ingrediente de origine animală și nici lactoză! Este vorba de sănătatea noastră, de viitorul nostru! Doar șaizeci de mii de forinți! Sună chiar acum la numărul de telefon din partea de jos a ecranului! Dacă vrei să susții funcționarea în continuare a canalului nostru în aceste vremuri dificile, alege pachetul 130.000, care include un dezinfectant de mâini și pe Dora pentru o noapte! Nu te gândi, acționează și sună-ne! Am fost Oedon Vaynagel, vă mulțumesc pentru atenție! Așteptăm cu nerăbdare apelul dumneavoastră!

Scena 9 - Întâlnirea

Gergő: *(stând singur în spațiu, purtând o mască)*

Blondie: *(se apropie)* Máté?

Gergő: Da.

Szöszi: Ești a cincea persoană pe care o întreb. E greu în masca asta stupidă *(își strâng mâinile, apoi amândoi se îndepărtează pentru a-și dezinfecta mâinile).*

Gergő: Arăți altfel decât în poze.

Blondie: Pentru că pe fotografii nu port o mască.

Gergő: Da, sigur *(tăcere)* Unde mergem?

Blondie: La cinema?

(sună clopoțelul, Bibi ținând în mână tabla: ***Cinematoraful închis*** *defilează pe scenă*

Gergő: Poate la o cafenea?

*(Bibi trece prin scenă cu tabla **Cafenaua este închisă**)*

Blondie: Atunci hai să mergem la un restaurant!

*(Bibi trece prin scenă cu tabla **Restaurantul este închis**)*

Gergő: Atunci hai să mergem la un magazin, să cumpărăm ceva și să stăm afară.

*(Bibi trece prin scenă cu table **Magazinele sunt închise după ora 19:00**)*

Blondie: Ce-ar fi să mergem la sală?

*(Bibi trece prin scenă cu tabla **Sala de sport este închisă**)*

Gergő: Și ce ai făcut toată ziua ?

Blondie: Ei bine, m-am trezit, am băut o cafea, am luat micul dejun, m-am odihnit puțin, am luat prânzul, apoi m-am odihnit un pic. Și tu ce ai făcut toată ziua ?

Gergő. Ei bine, m-am trezit, am băut o cafea, am luat micul dejun, m-am odihnit puțin, am luat prânzul, apoi m-am odihnit un pic.

Blondie: Apoi m-am pregătit și am venit aici.

Gergő: Atunci m-am pregătit și am venit aici!

Blondie: Asta e grozav! *(tăcere, Blondie se uită la ceas)*

Gergő: Ce? Sunt atât de plictisitoare?

Szöszi: Da, nu, doar că e aproape opt și apoi trebuie să ajung acasă.

Gergő: La naiba, sigur nu voi ajunge acasă până la opt!

Blondie: Nu locuiesc departe...

Gergő: Da...

Blondie: Ce-ar fi să vii tu...

Gergő: Bine!

Blondie: Am doi câini, îi luăm pe ei și apoi te putem conduce acasă.

Gergő: Bună idee! Așa mă simt cu milt mai bine

.

Scena 10

(În mască, admirându-se reciproc, păstrând distanța, Bibi se apropie de Matyi, care devine confuz)

Matyi: Serios, nu ne-am văzut de o săptămână și jumătate și așa ar trebui să ne salutăm, să nici nu ne apropriem?

Bibi: Distanța de 1,5 metri baby, asta e regula, știi că mama e bolnavă...

Matyi: Dar nu vă veți întâlni nici măcar în următoarea nu știu ce jumătate de an...

Bibi: Nu vreau să risc.

Matyi: *(râde)*

Bibi: Ce este acum?

Matyi: Nimic.

Bibi: Matyi... Te rog...

Matyi: Nu am spus nimic.

Bibi: Aș vrea să știu măcar odată la ce te gândești.

Matyi: *(în timp ce Bibi rămâne cu gura deschisă, parcă ar vorbii*) Îmi reumplu sticla de apă minerală naturală necarbogazoasă Zafir de la S-budget pentru a 33-a oară în această săptămână. Este uzată. EXACT CA MINE

ALȚII: EXACT CA TINE!

Pe masa mea se află o conservă nemâncată, în fundal vecinul meu polițist conservator urcă tot mai sus pe acele trepte ce duc spre rang tot mai înalt, în numele echipei operative de batjocură de combatere a epidemiei. Interesant... Și el a mers împotriva principiilor sale atunci... EXACT CA MINE

ALȚII: EXACT CA TINE!

Nu-mai pun cearceafuri curate, doar pentru tine pe cel cu Ursulețul Pooh. Nu ar fi fost nici el cum a fost, dacă nu ar fi fost cu el prietenul lui. Rămâi încă o oră astăzi! Am cumpărat dezinfectant de la magazinul alimentar, m-am spălat pe mâini de șapte ori, iar un alt tip a evadat din casă în timpul restricțiilor cu mijloacele de transport în comun, până la casa prietenei lui. EXACT CA MINE

ALȚII: EXACT CA TINE

Lili: DOR,

garderobă

Dorcsa: SPERANȚĂ

masă

Blondie: TE FACE SĂ RĂMÂI.

Doar acest nenorocit de Covid mă va răsturna, oh, iartă-mă, încă nu am căzut

Mark: SĂ FII ÎNDRĂGOSTIT

Nu am unde să mă duc, iar sufletul meu tremură pentru că jumătatea mea nu este cu mine.

Gergő: JUMĂTATEA MEA

Sunteți gata. EȘTI TERMINAT. EXACT CA MINE.

ALȚII: EXACT CA TINE

Cecilia Müller este Maria, iar Orban este Noe. Arca plutește din banii mei de taxe de student pe Marea Adriatică, cine este Marea Adriatică? Deja își dau MOÉT pe perfuzie, ca și mine în bar, pe credit.

ALȚII: EXACT CA TINE

Pur și simplu nu văd sfârșitul construcției la Göncz Árpi. Toată lumea de acasă bea, se plânge, se lenevește, îți duce dorul, face greșeli, îți duce dorul, renunță la educația online, se sperie de fiecare știre aiurea mediatizată, nu ștergi pateul de ficat de pe cuțit, te saturi de mama-ta pentru că toată ziua pee a o servești, și aș putea continua la nesfârșit despre motivul pentru care țip la tastatură.

Reni. **MAI ÎNCET FRATE, ĂSTA-I UN BOC DE APARTAMENTE**

Hm... Și asta e o pernă de flanelă cu bomba de baie a propriilor mele greșeli, vise, băuturi, fete care se dizolvă într-o cavalcadă. Suntem pe cont propriu, îngeraș. La fel ca mine...

ALȚII: EXACT CA TINE

Matyi: La nimic. Am spus. La nimic. Mergem?

Scena 11

Lili: Am 17 ani

Dorcsa: Cea mai bună vârstă!

Blondie: Lumea e a mea.

Bibi: Posibilitățile mele sunt infinite.

Lili: Nu am nimic de făcut decât să mă distrez.

Dorcsa: Chefuri

Blondie: Să ne facem prieteni

Bibi: Bucurați-vă de viață.

Lili: Este vremea primelor iubiri.

Dorcsa: Primele dezamăgiri.

Blondie: Momentul marilor experiențe ale vieții.

Bibi: Eternele amintiri.

Lili: Acesta este momentul în care se formează prieteniile pentru toată viața.

Dorcsa: Acesta este momentul în care te hotărăști ce te interesează cu adevărat.

Blondie: Să aflu care sunt talentele mele.

Bibi: Aceasta este vârsta la care totul se decide.

(ei scot pahare de shot)

Lili: Nu am sărutat niciodată. (*nimeni nu bea).*

Blondie: Nu am avut niciodată un bal *(nimeni nu bea)*

Dorcsa: Nu am fost niciodată ieșită toată noaptea *(nimeni nu bea)*

Bibi: Nu am ieșit niciodată cu prietenul meu. *(nimeni nu bea).*

Lili: Nu am ieșit niciodată cu prietenul meu *(nimeni nu bea)*

Blondie: Nu am dat niciodată oral la bac (*nimeni nu bea).*

Bibi: Nu am fost niciodată într-o excursie de liceu. *(nimeni nu bea).*

Dorcsa: Nu am fost niciodată la muncă. *(nimeni nu bea).*

Lili: Nu l-am văzut niciodată pe profesorul de istorie fără mască. *(nimeni nu bea).*

Blondie: Niciodată nu mi-a fost atât de frică să nu mă îmbolnăvesc *(toți beau)*

Bibi: Niciodată nu mi-a fost atât de frică de cei dragi mie *(toți beau)*

Dorcsa: Niciodată nu m-am simțit atât de singură, izolată, neliniștită și speriată *(toți beau)*

Lili: Ăsta e un joc prost. Ce-ar fi să bem? (*toți beau, trei pahare cu fețe triste, posomorâte)*

Scena 12

Mark: (scrie o scrisoare) Aș vrea să ascult muzică, dar nonstop este întreuptă de publicitate. Dar nu mă plâng pentru că am cheltuit pe pornhub premium în loc de youtube premium

Am tușit de două ori în magazin și mi-au spus să nu mai cumpăr lapte UHT, nu mai are rost.

Azi nu ies nici la plimbare pentru că masca mea se usucă pe hol, așa că am amânat cumpărăturile de hrană pentru pești și nu voi cumpăra nimic astăzi.

Miercuri am dormit 17 ore la rând, pentru că am avut această favoare marți,de a scoate câinele la plimbare după ora 8:00, așa că m-am gândit să mă odihnesc bine în noaptea asta.

Din anumite motive, pizza cu microunde se vinde mult mai bine decât șamponul.

Müller Cecilia, arată ca un fel de fantomă,sau poate mai mult ca un ninja

se furișează în visele mele, că nu există masca de pe nasul meu

Și mă târăsc pe burtă, și am fugit îngrozită de ea

în timp ce o lumină roșie demonică radiază din ea.

Și George Cocoșatul se furișează în spatele meu cu un ac hipodermic.

Dar când mă înjunghie, visul se termină.

Ți-am spus, dar ai spus că doar am inventat visul, că nu există vis prost, și am continuat să spun minciuni, ca atunci când ți-am spus că în Olanda furnizorii de mâncare au protestat...și ți-am spus că nu e fals, că e real.

Tocmai a fost interzis de facebook pentru că cineva l-a semnalat ca fiind o știre falsă.

Oricum, poate o să crezi că șeful meu mi-a spus că nu plătește, și dacă durează mizeria asta până în luna mai, o se închidă pentru că firma dă faliment

Dar nu vă faceți griji, spune el, este departe de a se fi terminat.

Sau este o altă minciună? Iar exagerez.

Măcar am o slujbă, spui, și o urăsc.

Cel puțin că tot insistați asupra acestui aspect.

Îmi pare rău, chiar nu vreau să ne certăm tot timpul.

Dar tu mi-ai spus că voi face cancer dacă mă țin închisă în mine.

Nu ai mai vorbit cu mine de când manichiurista ta a fost testat pozitiv pentru coronavirus.

Și te-am rugat să anulezi întâlnirea pentru că nu aveam nevoie să o împrăștii.

Îmi pare rău. Îmi pare foarte rău pentru Vanessa,dar o să mă plictisesc de moarte dacă nu vii azi.

Îmi pare foarte rău pentru ceea ce am spus,dar dacă nu vii în seara asta, ăsta e tot programul, să-mi arunc mingea de cauciuc de perete.

Dar dacă totuși vii, te rog să aduci peștilor ceva de mâncare.

Scena 13

Dorcsa - Gergő : *(duet, Gergő cântă la chitară, amândoi cântă)*

Cel mai bine să fie umed umed

Pentru că nu e bine să fie uscat

Cel mai bine este să fie umed

Pentru că nu e bine să fie uscat

Ei bine nu fă dacă e uscat,

Deci, fă-o umedă.

Pentru că nu e bună uscată.

Așa că nu o face uscat

Deci, fă-o umedă.

Pentru că nu e bine să fie uscat

Fă-o numai umed

Spălați-vă pe mâini cu apă șă săpun!

Scena 14

Blondie: Nu am mai ridicat capacul unui coș de gunoi de când aveam zece ani. Mă spăl pe dinți de cinci ori pe zi, spăl întotdeauna capacul cutiei de suc și am dezinfectant de mâini în geantă din 2016. Nu doar acum am început să mă tem de diferiți viruși și germeni. Nu sunt ipohondră, doar că igiena a fost întotdeauna importantă pentru mine și nu cred că ar fi nevoie de o pandemie pentru a face campanii de afișe și reclame pe youtube despre cum să te speli pe mâini. Ați văzut filmul The Big Drop? În acest film se încearcă să se sublinieze cât de fobic, paranoic și dezechilibrat este personajul lui Brad Pitt, punându-l să poarte o mască în avion. Ei bine, când l-am văzut la cinema, m-am gândit că este o idee bună.

Așa că sunt multe lucruri care au circulat în ultima vreme și care mă fac să mă gândesc "în sfârșit". Multe lucruri au devenit acceptate, iar înainte se râdea de ele sau erau etichetate ca fiind ipohondră.

Nu sunt ipohondră.

Și, în plus, nu cred că această carantină este o tragedie. De fapt, știu că este tragic pentru unii oameni. Eu nu locuiesc într-un bloc de 10 etaje și apartament de 34 de metri pătrați. Nu sunt singură, nu sunt săracă, nu sunt blocată cu un soț alcoolic și abuziv și nu am o jumătate de duzină de copii care plâng lângă mine. Mi-e teamă pentru mine și pentru cei dragi mie. Dar mă simt în siguranță în carantină, iar eu nu mă voi simți prost pentru faptul că nu mă simt prost.

Am timp pentru mine. Mă uit la emisiuni TV, grădinăresc, gătesc mâncare bună. A lucre online a funcționat, de asemenea, foarte bine. Nu lucrez mai puțin, nu sunt

mai puțin eficient și, pentru că totul este salvat pe propriul meu computer, dacă nu pot dormi, pot face o foaie de calcul Excel noaptea, dacă mi se pare potrivit. Așa că mă simt bine, asta nu mă face un fel de sociopat bolnav.

Am fost cu logodnicul meu 24 de ore pe zi timp de luni de zile. Doamne, e oribil. Ei bine, cred că sunt cea mai norocoasă femeie din lume. Cred că fiecare cuplu ar trebui să urmeze o terapie de carantină înainte de a se căsători.

Mi-e dor de familia mea, bineînțeles, dar vorbim în fiecare seară la telefon și, de când vremea s-a îmbunătățit, mergem la ei acasă în fiecare sâmbătă și ne întâlnim în grădină. Fără săruturi, fără îmbrățișări și purtăm masca tot timpul, dar măcar îi văd și putem vorbi. De asemenea, păstrez legătura cu prietenii mei. Avem o bere online în fiecare săptămână. Pe vremuri, când stăteam la o bere după repetiții, întotdeauna era ceva. Munca, școala sau un eveniment de familie m-ar fi făcut să fiu printre primii care pleacă, dar acum rămân cel mai mult timp. Și nu trebuie să ne gândim care dintre noi poate și care nu poate să bea pentru a putea conduce. Deci nici eu nu sunt eu însumi.

Când mă uit la Info Guvern, nu aștept cu nerăbdare ridicarea restricțiilor, pentru că știu că o să-mi lipsească dacă se termină.

Îmi pare teribil de rău pentru toți cei care s-au îmbolnăvit, care și-au pierdut locul de muncă, care se află în carantină în condiții teribile, dar nu vreau să nu-mi fie rușine că sunt fericită. Poate că nu am fost niciodată atât de fericită.

Scena 15

Bunica: Mark

Bunicul: Matyi

Mamă: Blondie

Tata: Gergő

Copii: Lili, Reni

Bunica: (la telefon) Ce? Ce? Ce? Ce? Bună! Tocmai a sunat Marika. Spune că a luat virusul!

(*toată lumea se blochează, începe să se examineze suspicios, cineva tușește, începe muzica, se amestecă Pantera roz. Pe muzică, mișcare în timp ce toată lumea fuge de ceilalți, încearcă să aibă grijă de bătrâni, păstrează distanța, își dezinfectează mâinile, tușește, strănută, măsoară febra, sună telefonul, muzica se oprește)*

Bunica: Ce? Ce? Ce? Bună! Da, am auzit greșit. Nu este virusul. Eczeme.

(toată lumea se calmează, apoi începe să se privească din nou suspicios, începe să se scarpine, muzica înapoi)

Întuneric

Scena 16

(în timpul scenei, Bibi, Dorcsa, Reni îi îmbrac pe Matyi din ce în ce mai multe haine, apoi o mulțime de măști și tot echipamentul de protecție, în timp ce ei enumeră produsele pe care Matyi trebuie să le cumpere, Matyi repetă, memorează)

Bibi - Dorcsa - Reni: făină, drojdie, zahăr, hârtie igienică, detergent.

Matyi: *(repetă)*

(când este îmbrăcat complet este trimis afară, abia poate merge, se rostogolește, se târăște, se urcă)

Scena 17

(Lili, Gergő, Szöszi, Márk + All)

(cele două cupluri se pregătesc în două colțuri ale pieței)

Lili.

Gergő: Da, dragă.

Lili: Nu am mai fost nicăieri de luni de zile.

Gergő: Da, dragă.

Lili: Și nu ne-am mai văzut sora mea de atâta timp!

Gergő: Da, dragă.

Lili: Ești gata? Să mergem?

Gergő: Un moment. Nu crezi că tricoul meu negru e mai bun? Dar cu siguranță cred că tricoul meu negru este mai bun. Mă schimb repede! *(se așează, se gândește, ceilalți îl împing în mijloc, lumină roșie, melodia înfricoșătoare 1. coșmarul unei tuse)*

Blondie: Putem pornii?

Mark: Simt că ard. Câte grade sunt? Transpir ca un cal. Trebuie să fac un duș.

Blondie: Dar grăbește-te!

Mark: De parcă sora ta ar fi fost vreodată punctuală! Uau, transpir ca naiba. *(ceilalți îl împing în mijloc, lumina semafor roșu, melodia înfricoșătoare 2, coșmarul sufocării)*

Blondie: Îngheț. E foarte puternic vânt afară!. Este sigur să ieșim din casă la ora asta? Ce se întâmplă dacă vântul aruncă țiglă de pe un acoperiș?

Mark: Va fi bine. Dacă ceva ne va ucide, va fi plictiseala din cauza poveștilor nesfârșite ale lui Gergo! Să mergem!

Blondie: O să-mi găsesc eșarfa. Și o șosete mai calde. Sunt înghețată. *(ceilalți o împing în mijloc, lumina semafor roșu, muzică)*

Gergo: Va merge această cămașă, dragă?

Lili: Ești foarte drăguț, dragă!

Gergő: Mulțumesc, dragă! Pornim?

Lili: Pornim! Stai, trebuie să mă duc la toaletă*! (face câțiva pași, dar este împinsă în mijloc, lumină roșie, melodie infricosatoare 4.)*

Lili - Blondie: Să o anulăm?

Mark - Gergő: Bună idee, dragă!

Lili - Blondie: O să-i sun!

Lili: Ocupat!

Gergő: Hai! Încearcă din nou!

Blondie: În sfârșit, sună.

Lili: Bună! Tocmai voiam să te sun.

Blondie: Bună, deci Mark are o durere de burtă...

Mark: Oh, mă doare burta!

Lili: Asta e trist. Și Gergő are de lucru. Trebuie să o facă.

Gergő: Oh, câtă muncă!

Blondie: Să amânăm întâlnirea?

Lili: Bună idee. Mâine?

Mark: Cred că o să fiu bolnav și mâine.

Blondie: Mi bine săptămâna viitoare.

Lili: Săptămâna viitoare este un pic ocupată, dar după aceea?

Blondie: Ei bine, să sperăm că până atunci stomacul lui Mark...

Mark: Oh, stomacul meu!

Lili: Și munca lui Gergie...

Gergő: Oh, munca mea!

Blondie: Ascultă atunci, luna viitoare?.

Lili: Minunat, vorbim luna viitoare.

Blondina: Bine, până la urmă, nu e nici o grabă

Gergő: Munca asta nenorocită!

Lili: Exact.

Mark: Oh, stomacul meu!

Blondie: Dar este fix de Revelion?

Lili: Bineînțeles. Nu ne-ar lipsi. Sau poate după aceea.

Blondie: Da, așa e!

Lili: Dar, oricum, cândva, oricum, mi-e tare dor de tine!

Blondie: Și mie!

Lili: La mulți ani de Valentine's Day pentru tine atunci! La revedere!

Blondie: Și ție, la revedere!

(toți cei patru sunt ușurați, sfârșitul scenei)

Scena 18

Dorcsa: (bea un pahar de vin în timpul monologului) Am părăsit universitatea. Nu pot face această educație online. Nu mă pot scula, nu pot fi atentă, mintea îmi rătăcește. Pur și simplu nu pornesc camera laptopului, în jurul meu este un dezastru și o mizerie. Și nu pot avea un microfon pentru că interferează cu matematica online a fratelui meu. În plus, cum se așteaptă să termin o specializare în literatură ând bibliotecile sunt închise? Aș fi putut continua în septembrie, dar vine un alt val, o altă închidere, așa că de ce să mă mai chinui? Nu am nevoie de asta. Voi găsi o slujbă.

Se caută pe cineva care să lucreze într-o cafenea, dar aș fi prost să alerg toată ziua cu o mască și să nu pot respira cum trebuie. Toate acestea pentru a mă putea concedia când vor veni următoarele închideri. Așa că acum sunt mai mult acasă. E adevărat, că banii-mi sunt pe terminate. Doar ceea ce a mai rămas din creditul luat pentru studenție. Dar nu-i nimic, mama mea gătește. M-am obișnuit cu țigări mai ieftine și oricum nu am nevoie decât de o sticlă sau două de vin.

Un prieten m-a sunat și mi-a spus că ar trebui să cumpărăm acum biletele pentru Festival, pentru că este mult mai ieftin. S-ar putea să mai am atâția bani, sau aș putea să-i împrumut. Dar cine știe, poate vor gândii una și vor anula anul acesta. La naiba, nu am chef să bat drumuri pentru a obține o rambursare, sau să timit niște e-mailuri pentru încă un an sau cine știe cât timp, ca să pot obține un abonament valabil pentru festivalul două mii douăzeci. Oricum, cel de anul trecut era deja de rahat. Am depășit vârsta de a locui în cort.

Sau nu se va anula, dar condiționează participarea de vaccinare. Niciun festival nu merită să fii vaccinat. Toată lumea a încercat să mă convingă, au petrecut toată vara, ușurați că au reușit, iar acum au nevoie de un al treilea și apoi de cine știe câți alții? Nu vreau să fac parte din acest cerc vicios, mulțumesc. Toate prostiile birocratice inutile legate de înregistrare. Atunci trebuie să știu cu luni de zile înainte dacă voi fi disponibil când îl voi primi pe al doilea. Ei bine, de unde știu eu? Și acele cozi uriașe. Am lucruri mai bune de făcut decât să aștept ore întregi în fața unui spital pentru a fi vaccinat, mulțumesc foarte mult.

Cealaltă chestie e testul PCR. Și trebuie să plătesc 300 de lei ca să mi se bage un băț în nas și pe gât? Când sunt perfect sănătoasă ? Doar ca să pot călătorii în străinătate? De aceea nici nu mi-am reînnoit pașaportul. Dacă oricum nu pot merge nicăieri, de ce ar trebui să fie valabil? Pur și simplu ar expira din nou mai repede. Îmi pare rău pentru călătoria la Londra, totuși. Asta ar fi fost distractiv. Dar oricum nu mă duc acolo. Prietenii mei sunt foarte entuziasmați de meciul cu Arsenal la care vor merge, dar eu m-am plictisit de moarte de fotbal. Prefer să mă uit la un film bun acasă. Asta are mai mult sens decât să privești unsprezece tipi alergând după o minge, nu-i așa?

Doar că nu i-am mai văzut de ceva vreme. Mi-e dor de ei. Dar îi voi vedea când vor bea o bere pe Piața Deac. Înainte aveam întâlniri online pe Teams, dar nu-mi plăcea deloc. Am simțit că nu era ceva real, ci doar un substitutor jalnic. Știam că și ei simțeau la fel, doar că se prefăceau că totul era al naibii de fericit și la fel ca atunci când beam la Rooster în fiecare vineri. Dar nu a fost deloc așa. Așa că nu m-am înscris pentru ele. Apoi, când s-a deschis Rooster, am intrat direct înăuntru. Dar m-am simțit ciudat. Păreau îndepărtați. Ca și cum aș fi pierdut ceva. Nu mai fusesem acolo de câteva săptămâni.

Așa că am fost mult timp singură în ultima vreme. Am timp pentru mine. Și să mă gândesc despre viața mea. Deci, nu este atât de rău. Oricum. O să deschid o sticlă de vin și o să văd dacă e ceva nou pe Netflix.

(... interludiu despre cine urmează cu scena lor, apoi...)

Scena 19

Mark: (stând în fața publicului) Dragi telespectatori. Din păcate, din cauză că numărul infecțiilor cauzate de varianta omicron s-a înmulțit , următoarea scenă a spectacolului nostru nu a putut fi finalizată. Vă mulțumim pentru înțelegere și ne pare extrem de rău. Scena ar fi inclus un cor de copii, o fanfară care ar fi cântat Pfizer's Best Poison by the Tank Trap, un câine monociclu și o confruntare epică între Paul Gy. purtătorul de cuvânt al Serviciul Salvare, Iron Man și Godzilla. Din cauza situației pandemice, această scenă nu va fi prezentată, așa că am dori să vă rugăm pe toți să închideți ochii și să vă imaginați scena *(Mark își imaginează scena și o joacă cu ochii închiși).* Mulțumesc foarte mult *(se așează).*

Scena 20

Matyi: *(se întoarce cu cumpărăturile în geantă, se dezbracă încet de straturi în timp ce se dezbracă, arătându-şi mândru prada)* Făină! Drojdie! Hârtie igienică! Detergent!

Toată lumea: (*strigând la e*l) Zahăr!

Matyi: *(începe să îmbrace din nou straturile, în timp ce lumina se sti*nge)

Scena 21

(întuneric, doar Gergő şi Szöszi îşi luminează feţele cu o lanternă/telefon)

Gergő: Vă raportez respectuos doamna profesoară că în clasa noastră sunt 28 de elevi, din care azi sunt prezenți 25. Camera și microfonul au fost pornite de două persoane... O, nu, una dintre ele este profesorul... Și cealaltă sunt eu... Hmm... Ciudat. Trebuie să plec acum, așa că scuzați-mă, doamna profesoară... (stinge lanterna, se oprește la mijlocul frazei)

Blondie: Bună dimineața, copii. Vă rog să porniți camera și microfonul *(linişte)* Vă rog să porniți camera și microfonul *(linişte)* Ei bine... Bine. Acum să recapitulăm ce am discutat în ultima lecție. Toată lumea, bine? *(tăcere)* Voi număra și la trei, bine? Respirați adânc, 3, 2, 1 … și

” Slavă ție stea curată

Voie buna pe Pământ

Sol din rai cu Soare sfânt

Vraja ta aduce iară

Pe popor lângă popor

Toți pe lume, frași noi suntem”

(tăcere) Sper că toată lumea a cântat, îmi pare rău că nu am auzit. Vă rog frumos să le cereți părinților sau vecinilor să o noteze, să-mi trimiteți calificativul pe Teams și îl voi încărca pe Creta, catalogul online. Din păcate, aceasta va fi și nota de sfârșit de an. Din păcate, tatăl meu a luat virusul și este în vârstă. Trebuie să mă mut cu el și să-l ajut. Ceea ce, cel mai probabil, mă va implica și pe mine să o iau

bola, dar asta e. Nu voi putea să-mi țin cursurile. Mă bucur că v-am putut învăța pe toți, sper să ne revedem în septembrie. Dacă nu, să aveți o viață frumoasă. Aveți grijă de voi înșivă și de ceilalți. La revedere. Și acum vom avea o pauză de 10 minute, până atunci, schimbați-vă, urmează ora de gimnastică cu Domnul professor de educație fizică.

Întuneric

Scena 22

Bibi: Mi-am pierdut bunica.

Lumea ar trebui să se oprească și ar trebui să fie tăcere și întuneric în tot orașul,pentru că mi-am pierdut bunica, dar nu s-a întâmplat nimic.

A doua zi s-a publicat că 105 pacienți cronici, majoritatea vârstnici, au murit. Era în vârstă, dar nu era bolnavă cronic. Și nici un număr în statistici. A fost bunica mea.

Ea ne-a iubit. Era mereu atentă, ascultând toate problemele noastre. Era curioasă în legătură cu orice și avea un răspuns pentru orice. Era energică pentru vârsta ei, mai ales când era vorba de nepoții ei. Bunicul meu a murit cu mult timp în urmă, nici măcar nu mi-l amintesc. A spus că din cauza noastră a putut suporta faptul că a rămas singură. Noi i-am dat un scop vieții ei. Iar când a izbucnit epidemia, a spus că va supraviețui pentru că noi eram acolo și că scopul era același acum ca atunci când a murit bunicul.

Nu a funcționat. A făcut tot ce a putut. Și totuși.

Mi-am pierdut bunica.

Nu o mai văzusem din martie, dar mă suna din două în două zile. A spus că nu o face în fiecare zi, pentru că și noi avem treburile noastre. Uneori nu răspundeam. M-am uitat la televizor, telefonul a vibrat lângă mine, dar nu am răspuns pentru că nu aveam chef.

La șaptezeci și cinci de ani, a învățat să folosească Zoom pentru că voia să ne vadă. Nu-i plăcea messenger, dar a găsit un gif de îmbrățișare virtuală și l-a trimis în fiecare zi. Și i-am trimis câte un zâmbet în fiecare zi. Asta e tot ce am discutat. Mi-ar plăcea să o aud din nou. Sau măcar să-i văd scrise cuvintele sale bune și înțelepte, dar asta e tot ce a mai rămas. Gif smiley, gif smiley. Gif gif gif gif gif gif. Pentru că nici măcar nu am mai trimis zâmbetele.

Era atentă să fie elegantă, părul întotdeauna și-l vopsea în roșu, dar când a început epidemia l-a lăsat complet nevopsit, pentru că vrut să a iasă pentru asta în oraș, și totuși.

Mi-am pierdut bunica.

Era mai îngrijorată pentru mine mai mult decât eu pentru ea. Întotdeauna a trebuit să-i promit că voi avea grijă de mine, că nu voi ieși prea des și că voi respecta toate regulile. Ca un copil de grădiniță plângăcios, m-am plâns că masca mă apăsa pe urechi și îmi murdărea rujul, dar m-a făcut să promit că o voi purta peste tot. Pentru că, chiar dacă protejează doar puțin, contează. Și nu ar putea suporta dacă ni s-ar întâmpla ceva. O port, o port peste tot. Îmi țin promisiunea. Sper că mă auzi bunico!.

Nu și-a făcut încă vaccinurile. Când a murit, abia începuseră să se vaccineze personalul sanitar. Dar știu că s-ar fi înregistrat imediat. Nu ar fi ezitat să fie un sputnik sau un pfizer, ar fi vrut doar să ne vadă cât mai repede.

Sunt atât de multe lucruri despre care aș vorbi cu ea, atât de multe lucruri pe care i le-aș spune. M-aș simți atât de bine să încerce să mă calmeze din nou, așa cum făcea întotdeauna când făceam o criză de nervi din cauza a ceva. Uneori mă enerva felul în care încerca să mă calmeze, dar de când a murit, simt cum crește tensiunea, o furie copleșitoare.

În timp ce ne aud plângându-ne că ne dor măștile, că ni se pătează rujul, că coaforul este închis, că vaccinurile ucid, că ne sunt îngrădite drepturile, cât de plictisitor este biroul de acasă, că nu putem merge la petreceri și la magazine dimineața. Ne plângem, ne martirizăm și trăim acest lucru ca pe un fel de al treilea război mondial, în timp ce noi ne ne uităm la seriale acasă. Și nu ne uităm în sus. Avem destule pe cap.

Dar mi-am pierdut bunica.

Îmi pare rău că vă împovărez cu asta. Ai propriile tale probleme, nu?

Scena 23

(Toată lumea, cu excepția lui Reni, începe să cânte două rânduri dintr-un cântec despre carantină, crescând tonul treptat, mai tare, apoi scăzând, în timp ce Reni vorbește)

Reni: Anxietatea socială: o persoană cu anxietate socială se simte foarte nesigură în preajma oamenilor, foarte nesigură, îngrozită de faptul că se simte jenată. De obicei, ei cred că sunt singurii care pot ajunge într-o astfel de situație și că sunt singurii care trăiesc această angoasă. Ceea ce distinge problema mai gravă de reticența sănătoasă este măsura în care individul crede că jena situației este nerealistă și ceea ce face pentru a evita situațiile pe care le consideră neplăcute.

(ceilalti se opresc cu cântecul unul câte unul, în cele din urmă ultimul, Blondie, se stinge lumina, liniște)

Scena 24

Mama: Blondie

Tată: Darai

Copil: Lili

Sanyi: Dorcsa

Lili: Mamă, tată. Eu plec.

Mama: Mai așteaptă puțin!

Lili: Nu e nimic de așteptat!

Tata: Dar, dragă...

Lili: Tată, știi că nu există niciun dar aici, nu mai am ce să fac.

Tata: Trebuie să existe o altă cale.

Lili: Ne-am gândit de o mie de ori și nu există. Nu, nu, nu mai putem face nimic altceva.

Tata: Poate dacă...

Lili: Și apoi cum rămâne cu mama? Dacă se întâmplă ceva...

Mama: Nu spune asta!

Lili: Te rog, nu îngreuna lucrurile!

Mama: Acum e vina noastră? Vrei să pleci așa? Să-mi frângi inima?

Tata: Nu te supăra, dragă! Nu acum.

Lili: Îmi pare rău, și eu sunt supărată.

Mamă: Sunt sigură că putem găsi o soluție.

Lili: Nu există altă soluție...

Mamă: Dar și doamna Hamori ...

Lili: Este ușor pentru ei.

Mamă: Nu trebuiau să...

Tata: Ceea ce a fost a dispărut. Este păcat să ne gândim la trecut acum. Nu aveam de unde să știm, pur și simplu nu aveam de unde să știm.

Mamă: O să fiu îngrijorată atât de mult pentru tine. Acolo, departe, singură. Noi nu putem să avem grijă de tine, nu putem.

Lili: Sanyi va avea grijă de mine.

Mama: Bineînțeles.

Tata: Sanyi nu te va proteja de epidemie!

Mama: Nu spune, nu spune! Vai de mine! *(Tata-mama își fac cruce)*

Tata: Îmi pare rău, dragă.

Lili: Calmează-te. Totul va fi bine.

Tata: Sunt atât de mândru de tine. Fetița mea puternică și curajoasă *(îmbrățișări).*

Lili: E în regulă, tati, e în regulă. Lili: Va fi bine. Trebuie să plec acum!

Tata: O să-mi fie dor de tine!

Mama: Ai grijă!

Tata: Ai grijă!

Lili: Voi avea grijă. Voi face tot ce pot.

Mama: Mă voi gândi la tine în fiecare clipă.

Lili: Hai să nu mai lungim asta.

Tata: Ai dreptate, nu va fi mai ușor...

Lili: Ei bine, atunci... *(își trage masca)* Sanyi!

(Câinele Sanyi sare cu entuziasm, sare, foarte fericită)

Lili: *(îi pune lesa câinelui)* Mă întorc în douăzeci de minute!

Tată - Mamă: *(se îmbrățișează și se uită îndelung după ei)*

Scena 25

Lili - Dorcsa*: (se așează la loc)*

Lili: Haide, Sanyi, vezi ce are de spus astăzi la știri.

Matyi - Reni - Mark: *(on)*

Matyi: Vis Major: origine latină, semnificație literală: putere mai mare. O circumstanță neprevăzută și imperioasă care împiedică îndeplinirea unei obligații. Nu poate fi influențată de puterea umană, dar are un mare impact asupra vieții noastre. Printre exemple se numără războiul, actele de terorism, dezastrele naturale. Și acum, dați-mi voie să dau cuvântul medicului șef al țării. Doamnelor și domnilor. Pe scenă, MC M.C.

(muzica începe cu Hip hop Boyz Mountains up instrumental, dans tribal liric și rap)

Scena 26

Lili: Am urmărit cu atenție cum crește zi de zi pata aia păianjenată de mucegai de pe perete. Interesant. Am răbdare să o privesc îndelungat. Interesant, înainte nu aveam răbdare de nimic . Am fost testat pentru a vedea dacă am ADHD. Dar nu, totul a devenit prea enervant și prea repede pentru mine. Când citeam, trebuia să ascult muzică. Dacă mă uitam la un film, trebuia să discut cu alții între timp. Dacă mergeam la o petrecere, trebuia să postez cel puțin zece poze și videoclipuri pe Instagram și să văd cine reacționează. Dacă mă plimbam, chemam pe cineva să mă distreze până ajungeam la destinație.

Dar acum, am încetinit. Nu mă deranjează să nu fac nimic. Doar mă uit la pata de mucegai de pe perete și mă gândesc.

Prima săptămână sau două a fost ca o vacanță din viața mea. Nici măcar nu mi-am dat seama că mă grăbeam mereu, că eram mereu ocupată, că nu aveam timp pentru nimeni și pentru nimic și că făceam totul într-un mod superficial până când m-am oprit pentru o vreme. A fost ca și cum aș fi terminat un test de cooperare de ani de zile.

Apoi mi-am dat seama că nu eu îmi luam o vacanță de la viața mea, ci viața noastră își lua o vacanță de la noi.

Lumea trebuia să se oprească, nu noi. Sau poate că am făcut-o, dar suntem prea proști ca să observăm.

Nu este prima dată când se întâmplă acest lucru. Și cu siguranță nu este cel mai rău. Această lume ne- a suportat pentru o lungă perioadă de timp.

A îndurat să fie torturată, săpată, betonată, mâncată, uscată, supraîncălzită, distrusă, călcată în picioare de opt miliarde de oameni, căzută și pisată pe ea, golită de toate materiile sale prime, să zburăm cu ea peste hotare, să îi tăiem copacii, să o mâncăm sau să îi ucidem creaturile pentru hobbyul nostru, să îi manipulăm temperatura cu ajutorul mașinilor, să stabilim când poate ploua și când nu. Ne tolerează să forăm în adâncurile sale și să ridicăm clădiri impunătoare pe ea. Ne-a permis să o poluăm cu zgomot, lumină, mirosuri, substanțe chimice, să topim calotele glaciare, să îi perforăm stratul de ozon, să vrem tot mai mult și mai mult și mai mult. Deși nu suntem mulțumiți cu nimic din ceea ce ne oferă. Și visăm cu o privire tânguitoare că într-o zi o vom lăsa în urmă cu navele noastre spațiale. Ne-am purtat ca un iubit nerecunoscător. Dar ea pur și simplu a suportat asta. Și deodată ce toată răbdarea i s-a terminat, a dat peste mâinile noastre că ajunge.

Această planetă nu a fost niciodată tratată atât de rău ca de noi.

Dacă aș fi fost în locul lumii, m-aș fi răzbunat mult mai crunt. Ar provoca o nouă eră glaciară sau un foc nesfârșit.

Eu aș provoca o nouă eră glaciară sau incendii nesfârșite care ar arde și ar distruge totul. Să se stingă această rasă răsfățată, nerecunoscătoare, ingrată, autodistructivă, grasă și bețivă cu care este imposibil de trăit. Aș lăsa-o să se ofilească și să putrezească, să dispară din trupul meu fără urmă, și să vină unul nou, unul care să mă onoreze, să mă respecte și să mă iubească.

Dar lumea este gata să ierte. Sau, dintr-un motiv de neînțeles, ne iubește cu adevărat. Ne mai dă o șansă. Pe care din nou nu o vom putea împlinii.

Când această epidemie se va termina, vom continua să distrugem totul în același mod ca înainte. Vom continua să alergăm în același mod. Și știu că și eu voi continua să alerg, voi fi mereu ocupat, nu voi avea niciodată timp pentru nimeni și nimic și voi face totul în mod superficial. Voi fi ocupată și într-o goană continuă și nu mă voi mai uita niciodată la pata de mucegai de pe perete.

Delfinii s-au întors în Veneția. Am frisoane.

Scena 27

Gergő: *(începe să cânte la chitară, doi dintre actori trag cortina, toată lumea cântă)*

Toți: Viața trebuir fi ocrortită, și trebuie să fie, trebuie să fie, cineva care să meargă până pe vârful copacilor și să te mângâie să fi mai fericit

Matyi: *(Rap)* Voi da socoteală de viața mea, pentru că asta am, cov-timpuri, nu vremuri bune, dar greutățile sunt temperate, mascare, dezinfectare, ei bine, acest fapt nu este foarte răcoritor, șaluri negre pe cap, asta este adevăr. Aste e existența eternă?

Toți: Viața trebuie fi ocrotită și trebuie, trebuie să fie cineva care să meargă până pe vârful copacilor și să te mângâie să fi mai fericit

(video)

Dorcsa: Mulțumesc .... Sunt mândru de tine. Ai trecut peste asta! Să aveți o viață fericită!

Toți: Viața trebuir fi ocrortită, și trebuie să fie, trebuie să fie, cineva care să meargă până pe vârful copacilor și să te mângâie să fi mai fericit

(se repetă în timp ce rulează videoclipul)

Dorcsa: Mulțumesc .... Sunt mândru de tine. Ai trecut peste asta! Să aveți o viață fericită!

Toată lumea: (După ultimul videoclip, refrenul mai cântă de două ori, timp în care jucătorii vin în față pentru a se înclina)

Sfârșit